

Giờ Tứ Nǎn

Hoài Đức

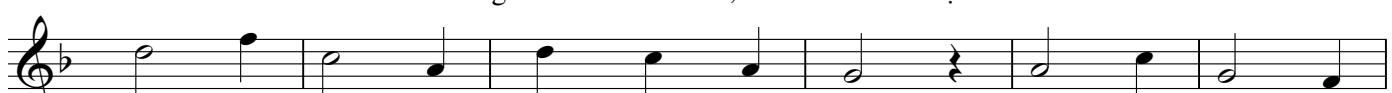
1. Hồi không gian, rủ sương mù! Ngàn mây
2. Suối kia ơi, ngừng khơi nguồn! Và sóng
3. Hãy tung ra mồ quanh đồi! Người xưa
4. Xé tung ra màn che Thiên đền! Và tan
5. Cõi cao xanh ngàn Thân, Ngừng đói
6. Đó đây, xa gần muôn loài, Cùng im

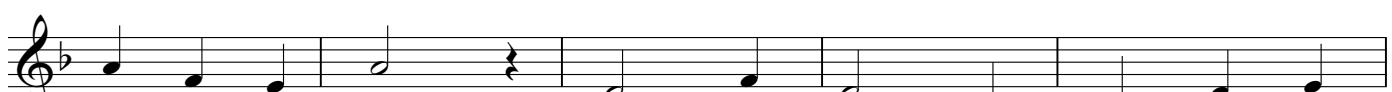
hồi hãy che khắp trời cao. Ánh kim ô vẹt
nước, hãi yên tiếng vọng ngân. Gió hôm ơi, ngừng
hồi, đã an giắc dậy mau. Cõi dương gian tạm
võ núi cao ngất tùng mây. Đá muôn năm nào
cánh, dứt muôn tiếng đàn tơ. Phía Can - vê lè
tiếng với trăm vẻ sâu bi. Chúng con đây nhìn

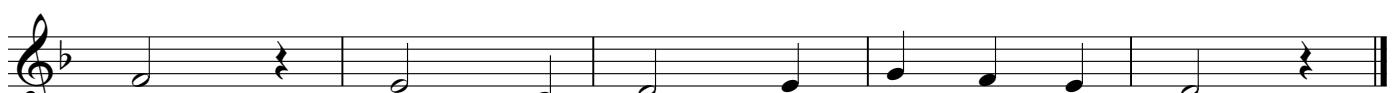
lu mờ. Vì thương Chúa gánh muôn nỗi khổ đau.
hơi rờn. Vì đây Chúa rét không áo phủ thân.
trông vời. Kìa Con Chúa chết treo chốn đồi cao.
vững bền? Giờ Con Chúa tắt hơi núi Sọ đây.
tuôn nhìn. Quỳ hai gối, chắp tay, ngắt lời ca.
lên trồi. Lòng đau đớn, suối lệ ứa tràn mi.

ĐK. Ôi bởi con mà Chúa mang thảm hình! Con đơn đau nhìn

vũ trụ tự hối. Xin giúp con đường thiêng liêng theo

lối. Quyết từ nay thờ Chúa hết tâm hồn.